REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
STALNA SLUŽBA U KRAPINI
Krapina, Trg dr. Mirka Dražena Grmeka 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Krapini po sucu Barbari Čuček kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Jane Borovečki, OIB: 29858459849 iz Krapine, Ulica kneza Trpimira 4, koju zastupa punomoćnik Andrej Bolfek, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, sa sjedištem u Zagrebu, Antuna Mihanovića 3, kojeg zastupa punomoćnica Monika Galic, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 22. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice Andreja Bolfeka, odvjetnik iz Zagreba i punomoćnice tuženika Monike Galic, zaposlenice kod tuženika, 6. studenog 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Proglašava se nedopuštenima pljenidba i prijenos novčanih sredstava tužiteljice Jane Borovečki, OIB: 29858459849 iz Krapine, Ulica kneza Trpimira 4, na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., radi naplate tražbine u iznosu od 59.751,69 eura (slovima: pedeset devet tisuća sedamsto pedeset jedan euro i šezdeset devet centi) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, u postupku izravne naplate pokrenute po prijedlogu tuženika Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, preko iznosa od 2.267,61 eura (slovima: dvije tisuće dvjesto šezdeset sedam eura i šezdeset jedan cent).

II. Nalaže se tuženiku Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, sa sjedištem u Zagrebu, Antuna Mihanovića 3, naknaditi tužiteljici Jani Borovečki, OIB: 29858459849 iz Krapine, Ulica kneza Trpimira 4, trošak ovog postupka u iznosu od 6.340,97 eura (slovima: šest tisuća tristo četrdeset eura i devedeset sedam centi), sa zateznim kamatama od 6. studenoga 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužiteljica s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je zaključkom Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Krapini, poslovni broj: Ovr-946/2025-6, tužitelj kao ovršenik upućen da u roku od 15 dana, računajući od dana dostave toga zaključka, pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštene pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate koji se vodi kod Financijske Agencije po zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja kao tuženika, temeljem ovršne isprave - pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., zbog žalbenih razloga iz članka 50 stavka 1. točaka 10. i 11. Ovršnog zakona („NN“ br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24, dalje: „OZ“). Tužitelju je zaključak uručen 10. prosinca 2025. te je tužba podnesena u zakonskom roku od 15 dana. Tužiteljica navodi da je na temelju ovršne isprave - pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., tuženik 10. studenog 2025. podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine u visini od 59.751,69 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Nadalje, ističe da je postupajući po zahtjevu ovrhovoditelja, Financijska agencija s računa tužiteljice zaplijenila 51,52 eura s osnove dospjelih kamata te 265,45 eura s osnove troška predujma za postupanje Financijske agencije, što predstavlja ukupan iznos od 316,97 eura. Tužiteljica navodi da je je sukladno odredbi članka 210. OZ-a, a u vezi s odredbama članka 50. stavka 1. točka 10. i 11. OZ-a, podnijela prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga što je tražbina čija se ovrha traži zastarjela i što je ispunjenje tražbine izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno. Tužiteljica u skladu s člankom 50. stavkom 1. točkom 11. prvenstveno ističe da je tražbina čije se ovrha traži zastarjela. U skladu s člankom 233. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje: ZOO) sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom zastarijevaju za deset godina. Tužiteljica navodi da je presuda, poslovni broj: P-5336/2006 koja predstavlja osnovu za plaćanje postala pravomoćnom 14. studenog 2014. što znači da je zastarni rok protekao 14. studenog 2024. te tvrdi da je u skladu s tim, predmetna ovrha nedopuštena jer je tražbina čija se ovrha traži zastarjela još prije više od jedne godine. Osim što se radi o zastarjeloj tražbini, tužiteljica ističe prigovor ograničene odgovornosti nasljednika u skladu s člankom 139. stavkom 3. Zakona o nasljeđivanju („Narodne novine“, broj: 48/03., 163/03., 35/05., 127/13., 33/15. i 14/19., dalje: ZN). Naime, tužiteljica ističe da kao nasljednica iza pokojne Ljubice Borovečki, tuženice u postupku P-5336/2006, ima pravo na ograničenje odgovornosti do visine vrijednosti naslijeđene imovine. Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2006 od 16. ožujka 2010. donesena je protiv Ljubice Borovečki, tužiteljičine banke, i tužiteljica nije sudjelovala u tom postupku kao stranka pa nije ni mogla isticati prigovor ograničenja svoje odgovornosti (jer u tom trenutku nije ni bila nasljednica). Tužiteljica navodi da je pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju, poslovni broj: O-1622/2020, UPP-OS-158/2020, od 28. prosinca 2020., vršitelja dužnosti javnog bilježnika Martine Majcen utvrđeno da ostavinsku masu čine novčano potraživanje prema HZMO u točno neutvrđenom iznosu i pravo korištenja dva grobna mjesta na gradskom groblju u Krapini u polju 01, red 07, broj groba 099. Nadalje, ističe da je rješenjem HZMO-a

klasa: 140-01/22-01/5819, urbroj: 341-25-08/7-22-2 od 27. rujna 2022. utvrđeno da novčano potraživanje pokojne Ljubice Borovečki iznosi 3.285,86 kuna (436,11 eura). Kako se radi o pravu ukopa za koje tužiteljica plaća naknadu, ista ne uvećavaju imovinu ovršenice. U skladu s iznesenim, tužiteljica tvrdi da može odgovarati do visine naslijeđene ostavinske mase, tj. do iznosa od 436,11 eura, slijedom čega je postavila tužbeni zahtjev kojim predlaže da se proglasi nedopuštenom pljenidba i prijenos, novčanih sredstava tužiteljice, u postupku izravne naplate koji se vodi kod Financijske Agencije po zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja kao tuženika, temeljem ovršne isprave - pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., radi naplate novčane tražbine u iznosu od 59.751,69 eura.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor mjesne nenadležnosti, osporava osnovanost tužbenog zahtjeva te u bitnome tvrdi da nije nastupila zastara predmetne tražbine, budući da je već 10. siječnja 2017. pokrenuo postupak izravne naplate pred Financijskom agencijom, čime je došlo do prekida zastare. Nadalje, ističe da tužiteljica kao nasljednica odgovara za dug ostaviteljice do visine vrijednosti naslijeđene imovine, sukladno članku 139. Zakona o nasljeđivanju. Navodi da naslijeđena imovina, koja obuhvaća pravo korištenja grobnih mjesta i novčano potraživanje prema HZMO-u, ima određenu novčanu vrijednost, slijedom čega smatra da je provedba izravne naplate dopuštena najmanje do visine vrijednosti naslijeđene imovine. Budući da tužiteljica, prema tvrdnjama tuženika, nije dokazala da ne odgovara za predmetni dug u granicama vrijednosti naslijeđene imovine, predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao rješenje i zaključak Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Krapini, poslovni broj: Ovr-946/2025-6 od 25. studenog 2022. (list 6-8 spisa), izvršio je uvid u zahtjev za izravnu naplatu Financijske agencije Zagreb (list 10-11 spisa), pravomoćno rješenje o nasljeđivanju, javnog bilježnika Martine Majcen iz Krapine, poslovni broj: O-1622/20, UPP-OS-158/2020 od 28. prosinca 2020.(list 14-15, 22-23, 38-39 spisa), specifikacija izvršenja osnove za plaćanje FINA-e od 11. studenog 2025. (list 16 spisa), dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/22-01/5819, urbroj: 341-25-08/7-22-2 od 27. rujna 2022. (list 24 spisa), zahtjev za izravnu naplatu od 10. siječnja 2017. s povratnicom (list 33-35 spisa), dopis tužiteljice od 3. kolovoza 2022. (list 43 spisa), e-mail tužiteljice od 21. ožujka 2023. (list 49 spisa), e-mail punomoćnice tuženika od 22. ožujka 2023. (list 50 spisa), e-mail punomoćnice tuženika od 2. prosinca 2024. (list 52 spisa), e-mail tužiteljice od 5. prosinca 2024. (list 53-54 spisa), e-mail punomoćnice tuženika od 6. prosinca 2024. (list 55 spisa), e-mail tužiteljice od 11. studenoga 2025. (list 56 spisa),e-mail tužiteljice od 5. ožujka 2025. (list 57 spisa), cjenik pružanja usluga ukopa i davanja na korištenje grobnih mjesta na gradskom groblju u Krapini, trgovačkog društva Krakom d.o.o. (list 165 spisa) te je proveden dokaz saslušanjem tužiteljice. Sud je izvršio uvid u spis ovog suda poslovni broj: Ovr-123/2026.

4. Punomoćnica tuženika je na pripremnom ročištu od 10. lipnja 2026. odustala od izjavljenog prigovora mjesne nenadležnosti, a stranke su odustale od priklopa spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2026.

5. Sud je na glavnoj raspravi od 22. rujna 2026. odbio prijedlog tužiteljice kojim traži da joj se dodijeli rok za dostavu računa s obzirom da je prethodni postupak zaključen te je odbio dokazni prijedlog punomoćnika tužiteljice kojim predlaže građevinsko vještačenje na okolnost tržišne vrijednosti naslijeđenog grobnog mjesta, s obzirom na utvrđenu nespornu činjenicu da vrijednost prava korištenja dva grobna mjesta iznosi 2.096,75 eura.

6. Na glavnoj raspravi od 22. rujna 2026. tužiteljica je precizirala tužbeni zahtjev tako da predlaže da se proglasi nedopuštenom pljenidba i prijenos, novčanih sredstava tužiteljice, na temelju ovršne isprave - pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., radi naplate novčane tražbine u iznosu od 59.751,69 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, u postupku izravne naplate pokrenute po prijedlogu tuženika Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, preko iznosa od 2.267,61 eura.

7. Konačno precizirani tužbeni zahtjev je u cijelosti osnovan.

8. Iz isprava u spisu je vidljivo, a nije ni sporno:

- iz pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju, javnog bilježnika Martine Majcen iz Krapine, poslovni broj: O-1622/20, UPP-OS-158/2020 od 28. prosinca 2020., koje prileži spisu na listu 38, proizlazi da je ostaviteljica Ljubica Borovečki preminula 21. listopada 2020. te da je njezinom jedinom zakonskom nasljednicom proglašena unuka Jana Borovečki, koja je nasljedstvo prihvatila u cijelosti. Navedenim rješenjem utvrđeno je da ostavinsku imovinu čine pravo korištenja dvaju grobnih mjesta, na gradskom groblju u Krapini, u polju 01, redu 07, broj groba 099 te novčano potraživanje prema Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje u točno neutvrđenom iznosu (list 38-39 spisa),

- da je presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 16. ožujka 2010., poslovni broj: P-5336/2006, postala pravomoćna 1. srpnja 2014., a ovršna 14. studenog 2014.,

- iz zahtjeva za izravnu naplatu od 10. siječnja 2017. s povratnicom, proizlazi da je tuženik Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv pravne prednice tužiteljice, pokojne Ljubice Borovečki, podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., koja je postala ovršna 14. studenoga 2014. Predmetni zahtjev zaprimljen je 13. siječnja 2017., a njime je zatražena naplata tražbine u cijelosti, uključujući pripadajuće zatezne kamate (list 33-35 spisa),

- da prema specifikaciji izvršenja osnove za plaćanje FINA-e od 11. studenog 2025. (list 16 spisa) nenaplaćena tražbina tuženika iznosi 59.751,69 eura, temeljem presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 16. ožujka 2010., poslovni broj: P-5336/2006, koja je postala pravomoćna 1. srpnja 2014., a ovršna 14. studenog 2014.,

- da prema dopisu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, klasa: 140-01/22-01/5819, urbroj: 341-25-08/7-22-2 od 27. rujna 2022. novčano potraživanje prema Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, kojeg je prema rješenju o nasljeđivanju vršitelja dužnosti javnog bilježnika Martine Majcen iz Krapine, poslovni

broj: O-1622/20, UPP-OS-158/20 od 28. prosinca 2020., naslijedila tužiteljica Jana Borovečki, iznosi 3.285,86 kn, odnosno 436,11 eura,

- da prema dopisu Krakom d.o.o. od 26. ožujka 2026. vrijednost prava korištenja dva grobna mjesta na gradskom groblju u Krapini, u polju 01, red 07, broj groba: 099, kojeg je prema rješenju o nasljeđivanju vršitelja dužnosti javnog bilježnika Martine Majcen iz Krapine, poslovni broj: O-1622/20, UPP-OS-158/20 od 28. prosinca 2020., naslijedila tužiteljica Jana Borovečki, iznosi 2.096,75 eura,

- da iz cjenika pružanja usluga ukopa i davanja na korištenje grobnih mjesta na gradskom groblju u Krapini, trgovačkog društva Krakom d.o.o., od bitnih činjenica proizlazi da cijena godišnje naknade za korištenje jednog grobnog mjesta iznosi 14,86 eura, otvaranje i zatvaranje grobnice s poklopcem bez karika iznosi 49,37 eura, korištenje mrtvačnice do 24 sata iznosi 16,46 eura, dezinfekcije prostorije s odrom pokojnika iznosi 13,27 eura, dezinfekcija grobnice iznosi 13,27 eura, korištenje rashladnog uređaja po danu iznosi 13,27 eura, korištenje kolica za lijes iznosi 5,04 eura, usluge ekipe za prijenos pokojnika od pet radnika iznosi 90,52 eura, usluge voditelja sprovoda iznose 14,60 eura, čišćenja grobova po ukopu i susjednih grobova od zemlje i vijenaca iznosi 8,23 eura, korištenja razglasa iznosi 8,30 eura te lemljenje limenog uloška iznosi 32,92 eura, sve s uključenim PDV-om (list 165 spisa),

- iz dopisa tužiteljice od 3. kolovoza 2022., proizlazi da se tužiteljica u očitovanju protivila vraćanju duga utvrđenog presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5336/2006, navodeći da bi eventualno mogla odgovarati samo do visine isplaćenog novčanog potraživanja na ime zaostalih svota mirovine (list 43 spisa),

- iz e-maila tužiteljice od 21. ožujka 2023. proizlazi da je od punomoćnice tuženika zatražila broj računa za uplatu i podatak o mogućem broju rata, navodeći da dug nije u mogućnosti platiti drukčije nego obročno (list 49 spisa),

- iz e-maila punomoćnice tuženika od 22. ožujka 2023. proizlazi da su tužiteljici dostavljeni podaci za uplatu te joj je prepušteno da sama odredi dinamiku obročne otplate, uz obvezu dostave obavijesti nakon izvršenih uplata. Istodobno je navedeno da će tuženik odlučiti o daljnjem postupanju s obzirom na istaknuti prigovor visine naslijeđenog dijela (list 50 spisa),

- iz e-maila punomoćnice tuženika od 2. prosinca 2024. proizlazi da tužiteljica do tada nije izvršila nijednu uplatu, iako je prethodno zatražila podatke za obročnu otplatu. Tuženik ju je ponovno pozvao na podmirenje nespornog dijela dugovanja, uzimajući u obzir njezin prigovor ograničene odgovornosti nasljednika (list 52 spisa),

- iz e-maila tužiteljice od 5. prosinca 2024. proizlazi da je iskazala spremnost započeti otplatu duga u manjim mjesečnim iznosima, pozivajući se na svoje financijske mogućnosti. Ujedno je navela mogućnost zastare duga (list 53-54 spisa),

- iz e-maila punomoćnice tuženika od 6. prosinca 2024. proizlazi da je tužiteljici ponovno dostavljen broj računa za uplatu, uz poziv na podmirenje nespornog dijela dugovanja (list 55 spisa),

- iz e-maila tužiteljice od 5. ožujka 2025. proizlazi da je pokušala izvršiti uplatu, ali da uplata nije provedena zbog neispravnog poziva na broj, zbog čega je zatražila provjeru podataka za plaćanje. Punomoćnica tuženika dostavila je ispravne podatke e-mailom od 6. ožujka 2025. (list 57 spisa),

- iz e-maila tužiteljice od 11. studenoga 2025. proizlazi da je obavijestila punomoćnicu tuženika o blokadi računa zbog naplate tražbine HZMO-a te navela da je namjeravala prodati stan pokojne bake kako bi podmirila dug prema državi i poboljšala svoj životni standard (list 56 spisa),

- iz zahtjeva za izravnu naplatu od 31. listopada 2025., proizlazi da je tuženik Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu protiv tužiteljice, kao nasljednice iza pokojne Ljubice Borovečki, na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., koja je postala ovršna 14. studenoga 2014. Iz prijamne oznake Financijske agencije proizlazi da je predmetni zahtjev zaprimljen 10. studenoga 2025. u 11,47 sati. Navedenim zahtjevom tuženik je zatražio prijenos novčanih sredstava s računa tužiteljice na račun državnog proračuna Republike Hrvatske radi naplate tražbine u cijelosti prema priloženoj ovršnoj ispravi, uključujući pripadajuće zakonske zatezne kamate.

- da je tužiteljica u ovršnom postupku osporila dopuštenost takve naplate i zaključkom suda u predmetu Ovr-123/2026 upućena na pokretanje ove parnice,

- da je ovršenica Jana Borovečki zaključkom Općinskog suda u Zlataru, poslovni broj: Ovr-946/2025-6 od 25. studenog 2025. upućena da u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrene parnicu, zbog razloga iz čl. 50. st. 1. t. 10. i 11. Ovršnog zakona, „(„Narodne novine“, broj: 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 6/24., dalje: OZ),

- da je ovršenica Jana Borovečki tužbu u ovom predmetu podnijela pravodobno 23. prosinca 2025.

9. Između stranaka sporno je je li nastupila zastara tražbine tuženika te u kojoj je visini tužiteljica, kao nasljednica iza pokojne Ljubice Borovečki, odgovorna za dug ostaviteljice. Posebno je sporno mogu li se pri utvrđivanju vrijednosti naslijeđene imovine uzeti u obzir troškovi korištenja naslijeđenih grobnih mjesta, odnosno je li tužiteljica, osim nesporne godišnje grobne naknade od 14,86 EUR po grobnom mjestu, imala i drugih troškova koji bi utjecali na vrijednost naslijeđene imovine, a slijedom toga i na dopuštenost predmetne ovrhe.

10. Naime, prema odredbi čl. 55. st. 3. OZ-a, u vezi odredbe čl. 52. st. 5. OZ-a, tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu te sud u ovoj parnici može raspravljati i odlučivati isključivo o tim razlozima, a nije ovlašten raspravljati niti odlučivati o ostalim žalbenim razlozima, o kojima je ovlašten odlučivati drugostupanjski sud.

11. Žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. t. 10. OZ-a (kojom je propisano da se ovrha može pobijati ako je ispunjenje tražbine odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi

način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kada je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka) djelomično je osnovan.

12. Na temelju iskaza tužiteljice, sud je utvrdio da je nakon smrti njezine bake Ljubice Borovečki snosila troškove sprovoda u ukupnom iznosu od 6.482,49 kn, troškove korištenja za dva grobna mjesta 178,32 eura godišnje, a troškovi su nastali nakon smrti njezine bake Ljubice Borovečki. Pored navedenog platila je trošak gravure imena na nadgrobnoj ploči u iznosu od 120,00 eura. Troškovi sprovoda u iznosu od 6.482,49 kn, odnosili su se na slijedeće usluge ukopa i to: troškove lijesa vanjskog tradicionalnog u iznosu od 2.080,00 kn, lijes limeni tradicionalni 799,99 kn, platno za tradicionalni lijes 400,00 kn, slova zlatna 84,00 kn, prijevoz pokojnika u iznosu od 975,00 kn, križ meko drvo 145,00 kn, otvaranje i zatvaranje grobnice u iznosu od 372,00 kn, korištenje mrtvačnice 24 sata u iznosu od 124,00 kn, korištenje kolica za lijes u iznosu od 38,00 kn, korištenje razglasa u iznosu od 62,50 kn, voditelj sprovoda u iznosu od 110,00 kn, ekipa za prijenos u iznosu od 682,00 kn, čišćenje grobova po ukopu 62,00 kn, dezinfekcija prostorija u iznosu od 100,00 kn, dezinfekcija grobnice u iznosu od 100,00 kn, lemljenje limenog uloška 248,00 kn, korištenje rashladnog uređaja po danu 100,00 kn.

13. Prema odredbi članka 210. st. 1. OZ-a, ovršenik protiv kojega je zatražena izravna naplata tražbine može predložiti sudu donošenje rješenja kojim će se pljenidba i prijenos novčanih sredstava proglasiti nedopuštenima, dok je stavkom 2. istog članka propisano da se na takav prijedlog na odgovarajući način primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi iz članaka 50. i 53. Ovršnog zakona.

14. Prema članku 52. stavku 3. istog Zakona, kada ovrhovoditelj ospori postojanje razloga zbog kojih je žalba izjavljena, sud upućuje ovršenika na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

15. Neosnovano tužiteljica smatra da tuženik kao ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu protiv nje na temelju te ovršne isprave, jer tužiteljica kao nasljednica pokojne Ljubice Borovečki prema čl. 139. st. 3. ZN-a odgovara za njezine dugove do visine naslijeđene imovine. Iz rješenja o nasljeđivanju proizlazi da je tužiteljica naslijedila, novčano potraživanje prema Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje u iznosu od 3.285,86 kn, odnosno 436,11 eura te pravo korištenja dva grobna mjesta na gradskom groblju u Krapini, u polju 01, red 07, broj groba: 099, u vrijednosti od 2.096,75 eura odnosno ukupna vrijednost naslijeđene imovine iznosi 2.532,86 eura.

16. Prema odredbi članka 71. st. 1. t. 2. ZN-a, pri utvrđivanju vrijednosti ostavine za izračun nužnog dijela od vrijednosti dobara koja je ostavitelj imao u času smrti odbijaju se ostaviteljevi dugovi, iznos troškovi popisa i procjene ostavine te troškovi pokopa ostavitelja. Nadalje, prema članku 139. st. 3. istog Zakona, nasljednik odgovara za ostaviteljeve dugove do visine vrijednosti naslijeđene imovine, pri čemu sud na visinu vrijednosti naslijeđene imovine i vrijednost ostaviteljevih dugova koje je nasljednik već podmirio pazi samo na prigovor nasljednika.

17. Primjenjujući navedene odredbe, sud je pri utvrđivanju vrijednosti naslijeđene imovine uzeo u obzir troškove pokopa ostaviteljice u iznosu od 265,25 eura, koje je tužiteljica navela u svojem iskazu, a čija visina odgovara cijenama usluga

iz cjenika trgovačkog društva Krakom d.o.o., koji prileži spisu na listu 165. Preostale troškove pokopa sud nije prihvatio jer tužiteljica nije dokazala njihovu visinu.

18. Slijedom navedenog, umanjenjem ukupne vrijednosti naslijeđene imovine od 2.532,86 eura za prihvaćene troškove pokopa u iznosu od 265,25 eura, preostala vrijednost naslijeđene imovine iznosi 2.267,61 eura, do kojeg iznosa tužiteljica odgovara za dugove svoje pravne prednice u smislu članka 139. st. 3. ZN-a.

19. Budući da je tužiteljica istaknula prigovor ograničene odgovornosti nasljednika, a sud je utvrdio da vrijednost naslijeđene imovine, nakon prihvaćenog umanjenja, iznosi 2.267,61 eura, tužiteljica za dug svoje pravne prednice odgovara samo do navedenog iznosa.

20. Stoga je, primjenom čl. 210. st. 1. i 2. u vezi s člankom 50. st. 1. t. 10. i čl. 52. st. 3. OZ-a te čl. 139. st. 3. ZN-a, valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev i proglasiti nedopuštenima pljenidbu i prijenos novčanih sredstava tužiteljice u postupku izravne naplate koji se provodi na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., u dijelu koji prelazi iznos od 2.267,61 eura, kako je odlučeno u točki I. izreke presude.

21. Žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. t. 11. OZ-a (zastara tražbine) nije osnovan.

22. U odnosu na prigovor zastare valja istaknuti da je tuženik zahtjevom za izravnu naplatu zaprimljenim kod Financijske agencije 13. siječnja 2017. poduzeo radnju radi ostvarenja tražbine utvrđene pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., čime je nastupio prekid zastare u smislu članka 241. Zakona o obveznim odnosima.

23. Prema čl. 214. Zakona o obveznim odnosima zastarom („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11 - Zakon o rokovima ispunjenja novčanih obveza i 78/15 prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Prema čl. 215. tog zakona zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Prema čl. 233. tog zakona sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Kako je tražbina u ovom slučaju utvrđena pravomoćnom presudom, zastarijeva za deset godina.

24. Prema odredbi čl. 241. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određen rok za zastaru (čl. 245. st. 1. ZOO-a), kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način (st. 3. istog

članka), dok je st. 5. istog članka propisano da isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja.

25. Tuženik je kao ovrhovoditelj na temelju navedene presude prvo vodio ovršni postupka protiv prednika tužiteljice i to na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., koji je okončan 21. listopada 2020. zbog smrti ovršenika. Prema odredbi članka 12. stavka 7. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju smrti ovršenika fizičke osobe Financijska agencija, ako ne postoje uvjeti za prijenos zaplijenjenih sredstava na račun ovrhovoditelja, po saznanju za smrt prestaje izvršavati osnove za plaćanje i iste pohranjuje. Jednako postupanje propisano je člankom 29. stavkom 6. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima. Iz navedenog proizlazi da je Financijska agencija, nakon saznanja za smrt pravne prednice tužiteljice, bila dužna prestati izvršavati predmetnu osnovu za plaćanje, odnosno zastara je prekinuta 21. listopada 2020.

26. Nadalje, prema članku 240. ZOO-a, zastara se prekida kada dužnik prizna dug, pri čemu se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata ili davanje osiguranja. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odlukama Rev-13/2023-2 i Rev-1110/2024-2, priznanje duga kojim se prekida zastara mora biti jasno, određeno i bezuvjetno te iz njega mora nedvojbeno proizlaziti dužnikova volja da priznaje određenu obvezu.

27. Iz elektroničke poruke od 21. ožujka 2023. proizlazi da se tužiteljica obratila punomoćnici tuženika sa zahtjevom za dostavu broja računa i podatka o mogućem broju rata, navodeći da dug nije u mogućnosti platiti drukčije nego obročno. Nadalje, iz elektroničke poruke tužiteljice od 5. prosinca 2024. proizlazi da je tužiteljica ponovno iskazala spremnost započeti s otplatom duga u manjim mjesečnim iznosima, navodeći da nije u povoljnoj financijskoj situaciji, dok je iz elektroničke poruke od 5. ožujka 2025. razvidno da je pokušala izvršiti uplatu, ali da ista nije provedena zbog neispravnog poziva na broj, zbog čega je od punomoćnice tuženika zatražila provjeru podataka za plaćanje.

28. Navedena očitovanja tužiteljice, osobito zahtjev za obročnu otplatu od 21. ožujka 2023., ponovno iskazana spremnost na plaćanje od 5. prosinca 2024. te pokušaj izvršenja uplate od 5. ožujka 2025., predstavljaju okolnosti koje upućuju na njezinu volju za podmirenjem određene obveze prema tuženiku. Takva očitovanja predstavljaju priznanje duga u smislu članka 240. Zakona o obveznim odnosima, a time i kao radnje kojima se prekida zastara jer su poduzete prije njezina nastupa.

29. Konačno, tuženik je zahtjevom za izravnu naplatu od 31. listopada 2025., zaprimljenim kod Financijske agencije 10. studenoga 2025., ponovno poduzeo radnju radi prisilnog ostvarenja tražbine, ovaj put protiv tužiteljice kao nasljednice pokojne Ljubice Borovečki.

30. Slijedom navedenog, zastara predmetne tražbine bila je prekinuta zahtjevom za izravnu naplatu zaprimljenim 13. siječnja 2017. Međutim, ni pod pretpostavkom da je zastara ponovno počela teći već tijekom 2020. godine, do podnošenja novog zahtjeva za izravnu naplatu 2025. godine ne bi protekao

desetogodišnji zastarni rok. Osim toga, naknadna očitovanja tužiteljice tijekom 2023., 2024. i 2025. potrebno je ocijeniti s aspekta priznanja duga i ponovnog prekida zastare.

31. S obzirom da vrijeme potrebno za zastaru iznosi deset godina kao što je prethodno obrazloženo, a tuženik je ponovo pokrenuo ovrhu podnošenjem prijedloga za izravnu naplatu Financijskoj agenciji 10. studenog 2025., za koju tužiteljica u ovom postupku traži da se proglasi nedopuštenom, desetogodišnji rok zastare nije protekao, pa dakle zastara tuženikove tražbine nije nastupila te se ovrha na temelju tog zahtjeva za izravnu naplatu mogla provoditi, ali samo do naplate iznosa od 2.267,61 eura kolika je vrijednost imovine koju je tužiteljica naslijedila, budući da tužiteljica kao nasljednica pokojne Ljubice Borovečki za njezine dugove odgovara do visine naslijeđene imovine.

32. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, budući da je tužiteljica u cijelosti uspjela sa svojim zahtjevom.

33. Tužiteljici su, kao potrebni priznati troškovi: sastava tužbe prema Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/23.), koja se primjenjuje temeljem odredbe Tbr. 52. st. 3. ove Tarife, u iznosu od 500 bodova, sastav podneska od 1. travnja 2026. prema Tbr. 8/1 u iznosu od 500 bodova, zastupanje na ročištu od 8. travnja 2026. prema Tbr. 9/5 u iznosu od 125 bodova, zastupanja na ročištima od 10. lipnja 2026. i 22. rujna 2026. prema Tbr. 9/1 u iznosu od 500 bodova, za svaku od navedenih radnji, pribavu isprave od Fina-e u iznosu od 25 bodova prema Tbr. 36/3, što zajedno iznosi 2.150,00 bodova, odnosno, prema vrijednosti boda od 2,00 eura iz Tbr. 54. iznosi 4.300,00 eura, čemu valja dodati PDV u iznosu od 1.075,00 eura. Tužiteljici je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 321,99 eura i sudska pristojba na presudu u zatraženom iznosu od 643,98 eura.

34. Tužiteljici nije priznat trošak za sastav podneska od 1. travnja 2026. jer nije bio potreban za vođenje ovog postupka jer navedenim podneskom tužiteljica obavještava da je u prethodnom podnesku nedostajao broj predmeta, a koji trošak je nastao krivnjom tužiteljice koja je propustila navesti broj predmeta. Tužiteljici nije priznat trošak razmatranja i pregleda spisa u trajanju od tri sata, zatražen prema Tbr. 36/1, kao ni trošak konferencije sa strankom u trajanju od dva sata, zatražen prema Tbr. 35., jer sud ocjenjuje da navedeni troškovi nisu bili potrebni za vođenje ove parnice u smislu članka 155. st. 1. ZPP-a. Naime, razmatranje i pregled spisa te konzultacije sa strankom predstavljaju uobičajene radnje odvjetnika u pripremi i vođenju parničnog postupka, koje su u konkretnom slučaju obuhvaćene već priznatom nagradom za sastav tužbe, obrazloženog podneska i zastupanje na ročištima. Tužiteljica nije navela niti dokazala posebne okolnosti zbog kojih bi navedene radnje predstavljale zasebne, nužne troškove postupka koji nisu obuhvaćeni ostalim priznatim radnjama zastupanja. Tužiteljici nije priznata naknada za izbivanje iz pisarnice zbog zastupanja na ročištima od 8. travnja 2026., 10. lipnja 2026. i 22. rujna 2026. u ukupnom iznosu od 500,00 eura, kao niti putni troškovi u iznosu od 251,17 eura jer navedeni troškovi ne predstavljaju potrebne troškove za vođenje ove parnice iz čl. 155. st. 1. ZPP-a jer je tužiteljica mogla angažirati punomoćnika s područja sjedišta Općinskog suda u Zlataru u kojem slučaju navedeni troškovi ne bi nastali.

35. Prema odredbi čl. 14. st. 5. OZ-a, ovrhovoditelj je dužan ovršeniku naknaditi troškove koje mu je neosnovano prouzročio.

36. Budući da je sud donio nepravomoćnu presudu kojom je proglašena nedopuštenom pljenidba i prijenos, novčanih sredstava tužiteljice, na temelju ovršne isprave - pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-5336/2006 od 16. ožujka 2010., o zatraženim troškovima tužiteljice iz ovršnog postupka koji se vodi pod poslovnim brojem: Ovr-123/2026 nije moguće odlučiti jer postupak ovrhe još nije završen zbog čega u ovoj fazi postupka nije moguće zaključiti je li se radi o troškovima koje je ovrhovoditelj neosnovano prouzročio ovršeniku u smislu odredbe iz čl. 14. st. 5. OZ-a, slijedom čega je valjalo odbiti troškove tužiteljice koji se odnose na troškove iz ovršnog postupka.

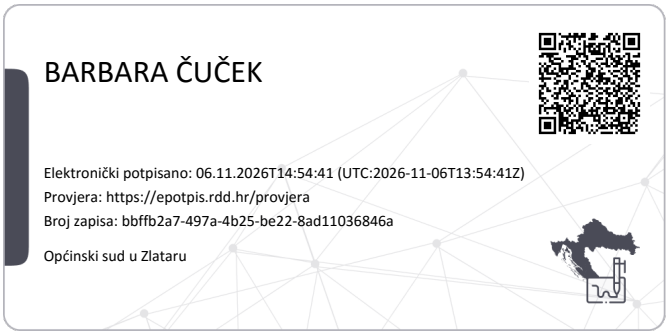
37. Tužiteljici je sveukupno priznat troška u iznosu od 6.340,97 eura, zbog čega je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude, dok je tužiteljica odbijena s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška kao neosnovan, zbog čega je odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

38. Na trošak je tužiteljici dosuđena i zatezna kamata od presuđenja na cjelokupni iznos troškova, na temelju odredbe iz čl. 151. st. 3. ZPP-a, zbog čega odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Krapini 6. studenog 2026.

S u d a c:

Barbara Čuček

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove je presude dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku od 15 dana.

DOSTAVITI:

1. Andrej Bolfek, odvjetnik iz Zagreba, u Zagrebu, Franje Račkog 9, putem e-Oglasne ploče
2. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, sa sjedištem u Zagrebu, Antuna Mihanovića 3, putem punomoćnice Monike Galic, putem e-Oglasne ploče

Broj zapisa: **9-3088f-c8497**

Kontrolni broj: **02ccf-49873-89bb5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.